

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1T/16/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314010241
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5314010241.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudcom JUDr. Michalom Mravcom na hlavnom pojednávaní dňa 30.1.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný B. Č. P. G. Q. Ň. B. N. B. , H.. XX.XX.XXXX N. H. C., R. C. H. C. XX, X. Č., dôchodca,

je vinný, že

dňa 01.11.2012 okolo 10.50 h viedol osobné motorové vozidlo zn. L. L., G..Č.: L. XXX C. po ceste P. v obci Q. v smere do obce Z., okres Č., kde v km XX,XXX v priamom úseku cesty obišiel vozidlo stojace pred priechodom pre chodcov, nespozoroval pohyb chodcov idúcich po priechode a pravou prednou časťou vozidla narazil do chodkyne Z. V., ktorá po náraze spadla na zem, čím jej spôsobil zranenia: otras mozgu ľahkého stupňa, jednoduchú zlomeninu nosových kostičiek s poúrazovým krvácaním z nosa, zmliaždenie ľavého kolena a podvrtnutie krčnej chrbtice s poruchou zdravia najmenej 10 dní,

t e d a

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona,

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona,

z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 158 Tr. zák., s použitím § 36 písm.j/, l/, § 38 ods. 3 Tr.zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 600,-€ (šesťsto eur).

Podľa § 57 ods.3 Tr.zák. súd u s t a n o v u j e pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) dní.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. u k l a d á obžalovanému nahradiť poškodenej Z. V., H.. XX.XX.XXXX, C. Q. Č.. XXX, škodu vo výške 1.021,80 €.

Podľa § 288 ods.2 Tr.por. sa poškodená Z. V. so zvyškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 20.6.2014 bola súdu doručená obžaloba na obv. B. Č. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák.

Samosudca po preskúmaní obsahu spisového materiálu na vec sa viažúceho vydal dňa 26.06.2014 podľa § 353 ods. 1 Tr. por. trestný rozkaz č.k. 1T/16/2014 - 245, ktorým uložil obv. B. Č. peňažný trest vo výmere 400,- €, súčasne pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 14 dní, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 1 rok a zároveň uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej škodu v sume 1.021,80 € a so zvyškom nároku na náhradu škodu poškodenú odkázal na občianske súdne konanie.

Súd v súlade so zákonom vo veci vykonal dokazovanie, pričom v konaní vypočul svedka Z. C., prečítal výpovede svedkov a poškodenej z prípravného konania a pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Hlavné pojednávanie vykonal súd v neprítomnosti obžalovaného, ktorý svoju neprítomnosť riadne ospravedlnil a požiadal súd o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, pričom obžalovaný v prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Svedok Z. C. k dopravnej nehode dňa 1.11.2012 v čase 10.50h uviedol, že stál so svojim motorovým vozidlom S. XXX, tmavej šedej metalízy, e.č. L., po pravej strane otočený v smere od Č. do R., mal naštartované, zasvietené osvetlenie, zapnutý ukazovateľ o zmene smeru jazdy, presvedčil sa, či môže bezpečne vojsť do pruhu, videl v diaľke čierne vozidlo a zaradil sa do jazdného pruhu hlavnej cesty, pričom nijako neobmedzil ani neohrozil prichádzajúce čierne vozidlo, ktoré viedol obžalovaný. Prešiel vzdialenosť asi 4-5 metrov, zbadal čakať pri prechode troch chodcov, s vozidlom teda zastal, aby im umožnil bezpečné vojsť na prechod a videl, že proti idúce auto tiež brzdí a následne zastalo. Rukou ukázal chodcom, že môžu prejsť cez prechod. Chodci boli pred jeho vozidlom, keď zozadu, pomedzi jeho a oproti stojace vozidlo, prešiel obžalovaný a narazil vozidlom do chodkyne, ktorá spadla na zem. Ďalší chodec ju dvihol a zobral na chodník. V čase nárazu išiel obžalovaný pomaly, nakoľko ako zbadal chodkyňu, začal brzdiť. Ako do nej narazil išiel asi meter až dva a zastavil, a potom premiestnil vozidlo na kraj. Náraz do chodkyne videl tak, že po narazení vozidlom jej podlomilo kolená a spadla na zem, ruka jej smerovala na čelné sklo, nenarazila do skla nosom. Náraz bol slabý v malej rýchlosti, určite to zavinil obžalovaný, ktorý uskutočnil manéver obchádzania pomedzi dve stojace vozidlá na hlavnej ceste, ktoré dávali prednosť chodcom.

Súd, so súhlasom obžalovaného a prokurátora, vykonal dokazovanie aj prečítaním výpovede poškodenej Z. V., svedkov Z. Č., B. D., Z. D., A. D., Z. D., Z.. A. Č. z prípravného konania.

Poškodená Z. V. uviedla, že pred nehodou dňa 1.11.2012 v čase 10.50 h stála s priateľom Z. D. a jeho bratom A. hlavom na chodníku na pravej strane z pohľadu Č. - Q.. Z ľavej strany z parkoviska na hlavnú cestu vyšlo vozidlo, ktoré zastalo asi 20-30 cm od prechodu a vodič rukou gestikuloval, aby vošli bezpečne na prechod a prešli. Videla tiež vpravo prichádzajúce vozidlo, ktoré spomaľovalo až zastavilo a všetci traja vtedy vstúpili na prechod pre chodcov. Prechádzali plynule, nikto sa nerozbehol, na ľavo od nej bol Z. D., vpravo bol A. D.. Po pár krokoch do nej zľava narazilo vozidlo vedené obžalovaným.

Vymrštilo ju do vzduchu, skríkla a potom si pamätá až ako ležala na ceste. Jej priateľ jej pomohol vstať zo zeme, odišli spolu späť na chodník, vystúpil aj vodič vozidla s posádkou, vravel, že ich nevidel, po chvíli vozidlo odstavil z miesta, kde stál po nehode, trochu vyššie vpravo, kedy si všimla, že je na ňom rozbité čelné sklo. Zavolali záchranku, tiekla jej krv z nosa a bolela ju hlava. Bola prevezená do nemocnice v Č., kde bola vyšetrená a hospitalizovaná. V dôsledku šoku z nehody si zranenia neuvedomovala, bolesti sa ukázali až večer, bolelo ju koleno, silno sa jej točila hlava, nemohla smrkať, mala obmedzenú mimiku tváre, v podstate celú noc kvôli pulzujúcim bolestiam v hlave nespala, tieto neprešli ani po infúzii. S vypracovaným znaleckým posudkom č. 42/2013 nesúhlasí, je zavádzajúci, nebol vypracovaný v súlade s jej zraneniami, sú v ňom nepresné závery a nebol zobraté do úvahy jej tvrdenia, nebola znalcom vyšetrená ani nežiadal jej vyjadrenie. Pri nehode jej materiálna škoda nevznikla, došlo k jej zraneniu, mala mať otras mozgu ľahšieho stupňa, zlomeninu nosa, narazenie ľavého kolena.

Svedkyňa Z. Č. - manželka obžalovaného uviedla, že bola prepravovaná ako spolujazdec na prednom sedadle dňa 1.12.2012 o 10.50 h vo vozidle L. L., G.Č.. L., ktoré viedol jej manžel - obžalovaný v obci Q. v smere od mesta Č. do R.. Ako sa nachádzali pri zdravotnom stredisku, vychádzalo pred nimi z pravého okraja osobné auto z parkoviska, obžalovaný povedal, že ho vodič obmedzil a z uvedeného dôvodu spomalil. Toto vozidlo zastalo a obžalovaný povedal, že im asi dáva prednosť a začal ho pomaly obchádzať z ľavej strany, ako prechádzali cez prechod, z pravej strany počula náraz na bok auta a na sklo, videla ruku v oblasti čelného skla. Obžalovaný v tom momente zastal, keďže išiel pomaly, zastal ešte na prechode. Zistila, že ide o chodkyňu, ktorej mladý muž pomohol odísť

k plotu. Tiež si všimla pri nich chlapca. Hneď s nimi komunikovala, ospravedlnila sa, zavolali záchranku. Poškodenú triaslo, na jej otázky najskôr neodpovedala, rozprávala sa s priateľom. Pri nehode svedkyňa zranená nebola, iba vystrašená, neutrpeľa žiadnu hmotnú škodu. Dovtedy žiadnu nehodu nemali, čo sa stalo, je jej ľúto, je to prvé pochybenie obžalovaného, ktoré si za celú dobu spoločného života spomína. Po nehode obžalovaný premiestnil vozidlo vpred k pravému okraju cesty. Prechod si nevšimli. Po zdokumentovaní nehody políciou a po vykonaní dychovej skúšky obžalovaným s negatívnym výsledkom z miesta nehody odišli.

Svedkyňa B. D. - matka mal. A. D. uviedla k nehode, že osobne pri uvedenej nehode nebola prítomná, jej synom A. jej bolo oznámené, že došlo k jeho narazeniu, keď s poškodenou Z. V. a jej druhým synom prechádzali cez prechod pre chodcov, keď im dávali prednosť motorové vozidlá stojace pred prechodom. Iný vodič svoje vozidlo nezastavil a narazil do poškodenej Z. V., došlo k jej podrazeniu a pádu, narazila aj do syna A., ktorý pri páde na vozovku utrpel narazenie v oblasti pravého kolena. Osobne videla, že ho mal odreté. Na bolesť sa sťažoval deň, natrela mu ho masťou, nebola s ním u lekára, nežiadala náhradu škody, a to ani hmotnej, keďže jej synovi žiadna hmotná škoda ani nevznikla.

Svedok Z. D. k nehode dňa 1.11.2012 v čase 10.50 h v obci Q. uviedol, že bol na chodníku spoločne s poškodenou a bratom A. D.. Pred prechodom zastali a presvedčili sa, či môžu bezpečne prejsť. Z ľavej strany vyšlo z parkoviska do pruhu na hlavnej ceste vozidlo asi S., ktoré zastalo a vodič rukou gestikuloval, že môžu prejsť, tiež z pravej strany prechádzalo vozidlo, ktoré spomalovalo a následne zastalo. Nevidel, že by k prechodu prichádzali iné vozidlá. Všetci traja vstúpili na prechod, pričom on bol prvý, po jeho pravej strane bola poškodená a jeho brat A. D.. Prešli popred zastavené vozidlo, keď sa z ľavej strany vyrútilo vozidlo, zastavil sa rukami na spolujazdcomvom skle. Po pravej strane vozidlo nabralo poškodenú, ktorú podrazilo v oblasti nôh a hlavou rozbila čelné sklo a odhodila aj jeho brata A. D., ktorý spadol na zem. K jeho zraneniu nedošlo, vozidlo zastavilo asi 5-10 cm od neho. Vodič neobchádzal stojace vozidlo pozdĺžne, ale ako keby si predtým nadišiel vľavo a potom sa zaraďoval bližšie k pravému okraju cesty, pretože v protismere za prechodom stálo tiež vozidlo, teda vlastne ako keby sa chcel zaraďiť medzi tieto vozidlá a prejsť a zaraďiť sa k pravému okraju cesty. Tým si vysvetľuje, že nedošlo k jeho narazeniu, ale k narazeniu poškodenej, ktorá bola za ním, pričom išli vedľa seba v jednom rade. Posádka vozidla vystúpila, on pomáhal zranenej poškodenej a odišiel s ňou na chodník, kam za nimi pribehol aj brat A. D.. Poškodenej tiekla z nosa krv, po chvíli zavolali záchranku. Vodič vozidla, ktoré ich zrazilo, vozidlo presunul za krajnicu. Sanitka odviezla poškodenú do nemocnice. Nebol zranený, len sa vyľakal, bál sa, že ich zrazí všetkých troch, stačilo málo a bol by ich zachytil všetkých troch. Hmotnú škodu neutrpeľa žiadnu. Nehode zabrániť nemohli, prechádzali cez prechod pre chodcov plynule, v čase, keď im to bolo umožnené vodičmi vozidiel, ktoré pred prechodom zastali.

Svedok A. D. uviedol, že dňa 1.11.2012 v čase 10.50 h bol spolu s bratom A. a poškodenou v obci Q. pri zdravotnom stredisku, všetci traja stáli na chodníku, kde chceli prejsť cez prechod pre chodcov. Po ľavej strane od zdravotného strediska vyšlo na hlavnú cestu biele vozidlo, prešlo len kúsok a zastalo pred prechodom, pri ktorom stáli. Z pravej strany prichádzajúce vozidlo tiež brzdilo. Vodič bieleho auta im ukázal rukou, že majú prejsť. Vošli na prechod, kde vozidlo, obchádzajúce biele vozidlo, narazilo do poškodenej a ako táto padala, vrazila do neho a spadol na zem. Odral si koleno, u lekára nebol, bolelo ho deň. Bol vyľakaný. Na miesto prišla záchranka, ktorá zobrala poškodenú do nemocnice. Vodič vozidla, ktoré ju vrazilo, dal vozidlo po nehode nabok a vodič bieleho vozidla odišiel.

Svedkyňa Z. D. využila ust. § 130 ods. 1/ Tr.por. a k danej veci nevy povedala.

Svedok mal. A. Č. - vnuk obžalovaného uviedol, že dňa 1.11.2012 v čase okolo 10.50 h bol vo vozidle L., Š. U., ktoré riadil jeho dedo - obžalovaný, sedel vzadu za ním. Autom išiel pomaly. Ako išli cez Q., počul náraz do auta, potom dedo zastal. On zostal v aute, vystúpila starká aj s tetou, na miesto prišli policajti aj jeho mama. Nič sa mu pri nehode nestalo, nebol zranený, nevidel priebeh zrazenia poškodenej, len si všimol potom rozbité predné sklo.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov.

Podľa znaleckého posudku č. 42/2013, vypracovaného znalcom MUDr. U. D., pribratým do konania, utrpela poškodená pri nehode zranenia - otras mozgu veľmi ľahkého stupňa, zlomeninu nosovej kosti, pomliaždenie mäkkých častí ľavého kolena na jeho vonkajšej bočnej strane s krvnými podliatinami, ktoré vznikli najpravdepodobnejšie tak, že vozidlo narazilo do ľavého kolena poškodenej a nárazom poškodenej hlavou na čelné sklo auta vznikol otras mozgu a zlomenina nosa. Poranenia poškodenú v jej obvyklom živote obmedzovali minimálnym zanedbateľným spôsobom, išlo

o ľahké zranenia, s dobou trvania práceneschopnosti 6 dní, s bodovým ohodnotením bolestného spolu 65 bodov, suma za jeden bod vo výške 15,72€.

Podľa znaleckého posudku č. 6/2014, vypracovaného znalcom MUDr. M. O., utrpela poškodená pri nehode zranenia s bodovým ohodnotením bolestného spolu 90 bodov, suma za bolestné spolu teda vo výške 1415€.

Podľa prepúšťacej správy (čl. 100-101) bola poškodená dňa 1.11.2012 prijatá po zrazení vozidlom s otrasom mozgu a známkami zlomeniny nosových kostičiek, neurologické aj rtg vyšetrenie bolo negatívne, dňa 5.11.2012 bola poškodená prepustená do ambulantnej starostlivosti, bez aktuálnych komplikácií zdravotného stavu.

Podľa lekárskeho správ (čl. 102 - 105) je poškodená sledovaná na neurologickej ambulancii s diagnózou neurogénnej tetánie v parciálnej remisii a poruchami pamäti, bola na traumatologickej ambulancii dňa 6.11.2012 odporučená na konziliárne vyšetrenie vzhľadom na zranenie kolena, dňa 11.4.2012 v neurologickej ambulancii vyšetovaná pre chronickú bolesť v rámci neurogénnej tetánie s drobným venóznym angiómom, dňa 26.7.2012 tiež na neurologickej ambulancii vyšetrená pre neurogénnu tetániu subkompenzovanú, bolo jej dňa 4.1.2013 vystavené potvrdenie schopnosti riadiť motorové vozidlo, vyšetrenie vzhľadom na poruchy pamäti a hyperventilačnú tetániu.

Dňa 7.11.2011, 8.11.2012, 30.11.2012, 3.1.2012 vyšetrená pre neurogénnu tetániu a otras mozgu na neurologickej ambulancii. Dňa 13.11.2012 a 20.11.2012 a 27.11.2012 vyšetrená na úrazovej ambulancii vzhľadom na bolesť kolena.

Podľa hlásenia úrazu (čl. 106-107) dňa 6.11.2012 hlásený úraz poškodenej, dňa 30.11.2012 vystavené potvrdenie lekárom o liečbe poškodenej od 1.11.2012 do 1.12.2012.

Podľa prepúšťacej správy (čl. 108-109) bola poškodená dňa 1.11.2012 prijatá po zrazení vozidlom s otrasom mozgu a známkami zlomeniny nosových kostičiek, neurologické aj rtg vyšetrenie bolo negatívne, dňa 5.11.2012 bola poškodená prepustená do ambulantnej starostlivosti, bez aktuálnych komplikácií zdravotného stavu.

Podľa hlásenia úrazu (čl. 110) dňa 6.11.2012 hlásený úraz poškodenej.

Podľa lekárskeho správ (čl. 111-114) dňa 7.11.2011, 8.11.2012, 30.11.2012, 3.1.2012 poškodená bola vyšetrená pre neurogénnu tetániu a otras

mozgu na neurologickej ambulancii. Dňa 13.11.2012 a 20.11.2012 a 27.11.2012 vyšetrená na úrazovej ambulancii vzhľadom na bolesť kolena. Dňa 30.11.2012 vystavené potvrdenie lekárom o liečbe poškodenej od 1.11.2012 do 1.12.2012.

Zo záznamu z dopravnej nehody vyplýva, že k nehode dňa 1.12.2012 o 10:50 hod došlo tak, že vodič - obžalovaný riadil vozidlo v obci Q. v smere od Č. na R., kde pri zdravotnom stredisku vyšlo z parkovisko vozidlo, ktoré zastavilo pred vyznačeným prechodom pre chodcov, vodič - obžalovaný na to reagoval tak, že toto vozidlo predchádzal v čase, keď po prechode pre chodcov prechádzala poškodená, ktorú zachytil pravou stranou vozidla a poškodená spadla na čelné sklo.

Zo zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody vyplýva, že išlo o cestu II/87, po ľavej strane chodník, po pravej strane parkovisko, povrch suchý, neznečistený, poveternostné podmienky neboli sťažené, obžalovaný bol bez zranenia, s negatívnym výsledkom testu na alkohol, poškodená utrpela ľahkú ujmu na zdraví.

Z fotodokumentácie z miesta dopravnej nehody vyplýva opis miesta nehody - priama cesta s prechodom pre chodcov a poškodenie vozidla obžalovaného - poškodenie čelného skla a poškodenie pravej prednej časti vozidla.

Z evidenčnej karty z 1.11.2012 obžalovaného vyplýva, že obžalovaný má platné vodičské oprávnenia sk. A, B, a/50, neevidované blokové pokuty ani priestupky ani zadržania a ani trestné činy.

Z evidenčnej karty z 13.5.2013 obžalovaného vyplýva, že obžalovanému bola udelená bloková pokuta vo výške 20€ za priestupok - rýchlosť jazdy dňa 8.3.2013, obžalovaný má platné vodičské oprávnenia sk. A, B, a/50, neevidované iné blokové pokuty ani priestupky ani zadržania a ani trestné činy.

Výsledky dychových skúšok boli negatívne tak u obžalovaného (robená dňa 1.11.2012 o 11:14 hod), ako aj u poškodenej (robená dňa 1.11.2012 o 12:08hod), a svedka Z. C. (robená dňa 1.11.2012 o 14:50 hod).

Z evidenčnej karty z 23.2.2014 obžalovaného vyplýva, že obžalovanému bola udelená bloková pokuta vo výške 20€ za priestupok - rýchlosť jazdy dňa 8.3.2013, obžalovaný má platné vodičské oprávnenia sk. A, B, a/50, neevidované iné blokové pokuty ani priestupky ani zadržania a ani trestné činy.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný nemá záznam v registri trestov.

Prokurátor navrhol uznať obžalovaného vinným podľa obžaloby vzhľadom na vykonané dokazovanie.

Splnomocnenec poškodenej navrhol zaviazat' obžalovaného na náhradu škody vo výške 1415€ a z titulu vypracovaného znaleckého posudku vo výške 550€.

Obhajca v záverečnej reči navrhol obžalovaného oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por., poškodenú odkázať s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo a v súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák. sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvedenie trestnej zodpovednosti proti obžalovanému, keď obžalovaný svojim konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák.

Podľa § 158 Tr.zák. kto inému z nedbanlivosti ublíži na zdraví tým, že poruší dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uložení mu podľa zákona, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že prečin ublíženia na zdraví sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe, teda, že dňa 1.11.2012 okolo 10.50 h obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo a v priamom úseku cesty obišiel vozidlo stojace pred prechodom pre chodcov, keď nespozoroval pohyb chodcov a vozidlom narazil do poškodenej, ktorej tým ublížil na zdraví.

Ublížením na zdraví sa na účely trestného zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Poškodená aj svedkovia opísali priebeh skutku rovnako, bez výraznejších rozdielov tak, ako je uvedený vo výroku o vine, pričom výsledky dokazovania

boli jednoznačné a vytvorili ucelenú reťaz dôkazov priamych aj nepriamych. Po právnej stránke obžalovaný uvedeným konaním porušil povinnosť uloženú mu podľa zákona, a to konkrétne povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. f/ s poukazom na § 137 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., keď nedal prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pričom ho nesmel ohroziť. U obžalovaného ide o nedbanlivostné zavinenie, obžalovaný nevedel, že predmetným konaním môže ublížiť poškodenej na zdraví, ale vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery, najmä s poukazom na porušenie povinnosť nedania prednosti chodcovi, vedieť mal a mohol. Skutočnosť, že poškodenej bolo ublížené na zdraví, mal súd preukázané z výpovedí tak poškodenej ako aj svedkov a tiež z vypracovaných znaleckých posudkov.

Súd teda po vykonanom dokazovaní obžalovaného uznal za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery ako aj možnosť jeho nápravy.

Súd mal zistené dve poľahčujúce okolnosti, a to, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy obžalovaného súd neuložil trest odňatia slobody, ale uložil peňažný trest. Pri určovaní výšky peňažného trestu súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovanému nebol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo, teda bol uložený peňažný trest vo vyššej výške, a to 600€, ktorú výšku súd považoval za dostatočnú na zabezpečenie preventívnej, ochrannej aj výchovnej funkcie trestu.

Zároveň súd ustanovil pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 14 dní.

Súd neuložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, nakoľko takýto druh trestu zákazu činnosti je typickou trestnou sankciou za najzávažnejšie porušenia pravidiel cestnej premávky, najmä za trestné činy spáchané v doprave. Trest zákazu činnosti ukladá súd fakultatívne, podmienkou uloženia je spáchanie trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Zmyslom je, znemožniť páchatelovi trestného činu, ktorého sa dopustil v súvislosti s výkonom určitej činnosti, aby taký trestný čin v budúcnosti nespáchal. Tento trest môže byť značne citelný, pretože jeho uloženie môže znamenať ukončenie doterajšej činnosti (povolanie, podnikanie, šoférovanie). Citelnosť trestu treba posudzovať zásadne vo vzťahu ku konkrétnemu páchatelovi a konkrétnej

činnosti, ktorá je predmetom tohto trestu. Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä jeho doterajšiu bezúhonnosť (naviac, nepostihnutého ani v priestupkovom konaní v súvislosti s dopravou), vek a zdravotný stav, súd trest zákazu činnosti obžalovanému neuložil, nakoľko takýto trest by bol citelným zásahom. Súd má za to, že peňažný trest vo výmere 600,- € je dostatočnou tak individuálnou, ako aj generálnou prevenciou a súčasne dostatočnou represiou voči obžalovanému.

Ohľadom náhrady škody si poškodená Z. V. prostredníctvom splnomocnenca v prípravnom konaní uplatnila náhradu škody vo výške 1415 € ako ujmu na zdraví, ktorej výška bola vyčíslená znalcom v znaleckom posudku č. 6/2014, ktorý si poškodená nechala vypracovať a vo výške 550 € za vypracovanie tohto znaleckého posudku. Znaleckým posudkom č. 52/2013, vypracovaným v konaní pribratým znalcom, bola škoda na zdraví vyčíslená vo výške 1021,80€. Keďže obžalovaný bol uznaný vinným, dokazovaním bolo preukázané spôsobenie škody v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného ako je to vyššie uvedené pri odôvodnení viny obžalovaného a poškodená si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu priznanej škody, súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom v súlade s ustanovením § 287 ods.1 Tr. por. vo výške 1021,80€, teda vo výške, ktorá bola preukázaná znaleckým posudkom č. 52/2013, vypracovaným znalcom pribratým do konania. Vo zvyšnej časti bola s uplatneným nárokom na náhradu škody poškodená v zmysle § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaná na občianske súdne konanie, keďže na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vo vyššom rozsahu by bolo potrebné vykonať dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a konanie by sa tým predĺžilo.

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.